

Piesne k
„Orfedike“

*Orfeus kvôli Eurydike začína spievať svoje dávne
slová.*

*Túžba po nekonečnej láske sa stáva túžbou po
presiahnutí smrti*

hudba, text a spev: erik markovič

Amor mortis

A naším vzájomným zdieľaním lôžka si túžime navyknúť
na spoločné spočinutie vo večnom objatí pochovaných

a ľahkým privieraním viečok, ktorým sa hore nad nami
všetky bodové svetlá nakrátko menia na svetelné križe,

ako keby sme si chceli predstaviť, ako nám nad hlavami
pomaly zasunú veko hrobu, tak ako zo splnu až do novu,

keď zo svetla sveta k nám preniknú len rozochvené
plamienky hviezd, zo sviec zažatých na našu pamiatku

zosnulých, z lásky tých, takmer bez akéhokoľvek postre -
hnuteľného pohybu už na večné veky navzájom sa milujúcich.

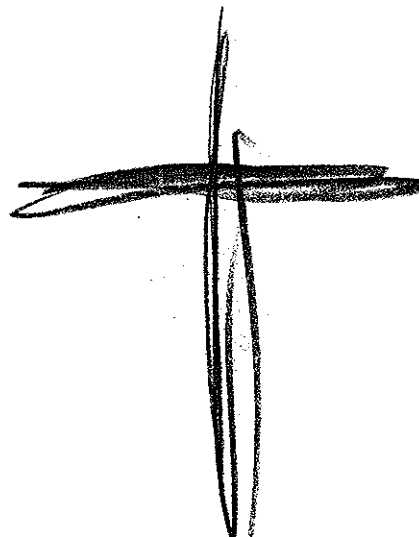
Noc nám dravo pohltíla všetky rúcha, aby sme mali k sebe ešte
o čosi bližšie a navyše aj na znamenie, aby nám pripomenula,
že

raz ťažká tma černozeeme nás tiež pomaly ale nie zvodne
zoblečie, všetko živé zorve, postrháva a obnaží až na kosť.

Veď pamätáš sa, po celé tie dlhé roky sme sa na seba stále
viac a viac duchovne podobali, aby sme teraz konečne už aj

telesne od seba takmer na nerozoznanie bieli a kostnatí,
aby sme sa tak k sebe pripodobňovali po všetkých tých

našich milostných a krátkodobých prekríženiami tel,
aby sa nám uvoľnené hnáty už raz navždy premiešali.

II. Zostup do podsvetia. Orfeus musí zahrať pieseň
Cháronovi, aby ho previezol cez rieku.

hudba, text a spev: erik markovič

Naplnilo sa rozospieva
tichá radosť vo Vás,
keď sa všetko pozastiera
už je v Delfách nov.
Na perách nám poihráva
večný úsmev delfinov.
Vtedy keď sa ponárame
do vhodných hĺbok
zvodných vôd.
Rozhostí sa všade sútok,
rozplýva sa do diaľav.
Brána rána otvára sa
veľkou kompou dokorán

III. výstup.

hudba, text a spev: erik markovič

Hieros gamos.

Netreba slov. Cez krov nebeský. Milostný lov.

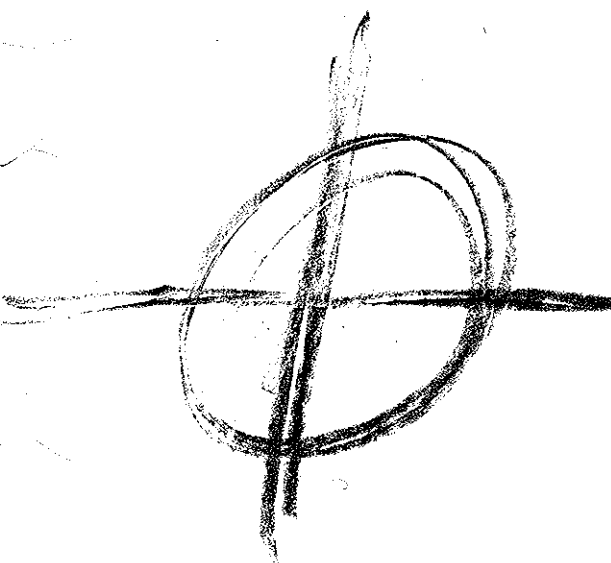
Utekáme tam, lebo len vo vysvietenom kostole
sa vraj nesmie ani v najmenšom klamať,
aby prehovorila sama najrýdzejšia pravda.

Chceme si čosi dôležité povedať, ale v tej chvíli,
keď to všetko naraz pochopíme, až kam nás
to spolu hore ťahne, pri dorastajúcom splne
len od dojatia naprázdno otvoríme ústa.

A nemôžeme sa zrazu ani nadýchnuť, krátko pred tým,
než sa pery dotknú, ešte aj stúpajúce gotické klenby
a úžiace sa múry medzi nimi nás ženú k sebe.

V sieniach, v kamenných sieťach spletených z chrámových
a vitráží, v hostiách vábiaco splnom svetia duchovné návnady
ľúbostných kázní náboženstva lásky, vonia tvoj tymian.
rebier

Otvárame od údivu a nevýslovnosti ústa,
ako nočné, hviezdami trblietajúce ryby,
keď nás božské ruky evanjelistov,
ľahajúce siete chrámov za zúžené veže,
za križ do neba, cez slnečný priezor presekaný
v nadoblačnom ľade svetlom zmŕtvychvstania
a nanebovstúpenia Krista, až kým nás nevylovia
spasených až na druhý svet.

keď som zomrela

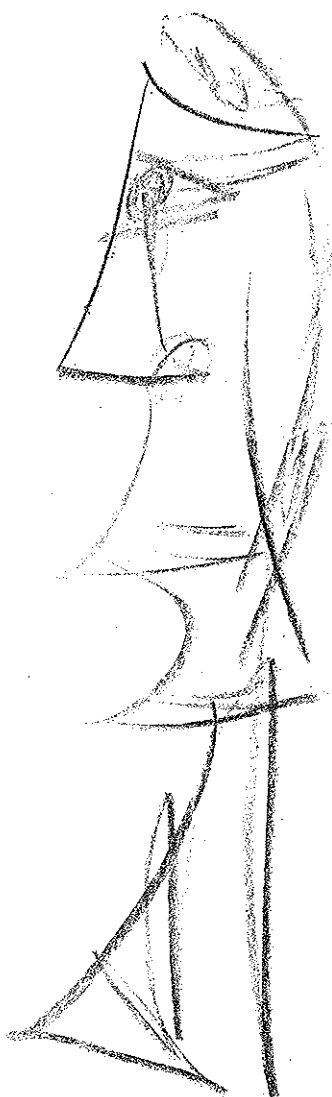
text: daniel hevier
hudba a spev: lucia kubinová

vtedy keď som zomrela
rozpálená do biela
a nebolo anjela
čo by pri mne stál
nebol si ty ani nik
smútok ako hodvábnik
spriadal malý tichý krik
hlasný nemý žiaľ

vtedy keď bol vo mne knôt
krv na plátne nočných vôd
nikto nepovedal pod
budem Ťa mať rád
to čo bolo odišlo
tým núdzovým schodištom
smrť je jemné remeslo
snaživá jak kat

ležim biela na bielom
s ostrým telom - netelom
z hviezdnej výšky zletelo
ťažké kyvadlo
už viem čo je ženou byť
ľúbiť aj keď neľúbiť
nemať pancier ani štít
prasknúť ako sklo

žena je vždy pod mlynom
trpieť je jej povinnosť
hriešna vinou jedinou
že miluje viac
vtedy som už vedela
nôž mi vošiel do tela
a nebolo anjela
bol len nemý plač

... a žena vyšla hľadať muža

text: daniel hevier
hudba a spev: lucia kubinová

...a žena vyšla hľadať muža
medzi vlkov medzi hady
medzi líšky a škorpióny
na prázdne peróny
a do labyrintov
skrehnutých tieňov
vonku padala síra
zmiešaná s beznádejou
ale tá žena vyšla hľadať muža
ktorý by jej dal meno Svoja
ktorý by ju podoprel pavúčou nohou
a rozsvietil jej oči
slzami po smiechu
muža ktorý by ju zahrnul objatiami
a predsa dovolil
kráčať do slobody polí
vonku padali
jeden za druhým anjeli
a požiare sa šírili
ako lepra
ale žena vyšla hľadať muža
ktorý by mal silu starca
a múdrosť chlapca
ktorý plače za iných
a smeje sa vlastnej bolesti
krčmy boli plné prázdnych stolov
a bordely plné prázdnych postelí
a žena vyšla hľadať muža
medzi odstavené vagóny
a zostrelené vzducholode
muža ktorý by jej položil
na oči dlane ľahké ako listy
a na prsia pery ťažké ako zvony
ktorý by s ňou šiel do žihľavy
hľadať stratenú detskú pastelku
ktorý by vedel kvôli nej nielen umrieť
ale aj žiť

Piesne z predstavenia ANINIETAK Divadla
Orfedika, ktoré malo premiéru
27. februára 2007 v Štúdiu 12

Autori textov: © Erik Markovič, Daniel Hevier
Autori hudby: © Lucia Kubinová, Erik Markovič
Spievajú: Lucia Kubinová (s klavírom)
Erik Markovič (s gitarou)

K predstaveniu vydalo 27. februára 2007
rukodielne Aninietakvydateľstvo
v počte 20 číslovaných exemplárov.
Originálmi ilustroval a graficky upravil © Daniel Hevier

Tento exemplár má číslo